

má udelenú poštovú licenciu. Poskytovateľ univerzálnej služby je oprávnený na výkon poštovej činnosti dňom právoplatnosti poštovej licencie. Bez toho, aby bola poštová licencia účinná a právoplatná, nemôže poskytovateľ univerzálnej služby poskytovať určené činnosti, inak by sa dopúšťal porušenia zákona o poštových službách a vystavil by sa tak možnému sankcionovaniu zo strany Úradu.

Podľa písm. b) komentovaného ustanovenia poštový podnik, ktorý podal Úradu prihlášku na registráciu, je oprávnený poskytovať poštové služby spočívajúce vo vybratí a dodaní úradných zásielok alebo poštový platobný styk až dňom registrácie poštového podniku v zozname poštových podnikov, ktorý vedie a pravidelne aktualizuje Úrad na svojom webovom sídle.

Špecifikum v písm. c) komentovaného ustanovenia je najmä v tom, že poštové podniky si môžu v prihláškach, ktoré adresujú Úradu, stanoviť začatie výkonu poštovej činnosti na neskorší dátum, inak platí, že poštový podnik je oprávnený vykonávať poštové činnosti dňom doručenia úplnej prihlášky na registráciu. Na rozdiel od poštových služieb uvedených v písm. a) a b), písmeno c) sa skôr týka klasických poštových služieb, na ktoré nie je potrebná poštová licencia. Za uvedené poštové služby sa považuje vybranie, distribúcia a dodanie poštovej zásielky, pričom môže ísť aj o expresnú poštovú službu vykonávanú na základe všeobecného povolenia na poskytovanie poštových služieb.

§ 26 Poštová zmluva

(1) Poštový podnik sa poštovou zmluvou zaväzuje odosielateľovi dodať vybranú poštovú zásielku alebo poukázanú platbu adresátovi spôsobom podľa poštových podmienok, ak v poštovej zmluve nie je určený iný rozsah alebo spôsob poskytnutia poštových služieb, a odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť poštovému podniku poštovú sadzbu podľa tarify, ak nie je v poštovej zmluve individuálne dojednaná iná suma odmeny. Zmluvnými stranami poštovej zmluvy sú odosielateľ a poštový podnik, ktorý poštovú zásielku, ktorej sa poštová zmluva týka, vybral.

(2) Podstatnými náležitosťami poštovej zmluvy sú druh poštovej služby alebo určenie, že ide o poštový platobný styk, a poštová sadzba. Práva a povinnosti zmluvných strán poštovej zmluvy upravuje tento zákon, pričom poštová zmluva môže obsahovať širšiu úpravu práv a povinností zmluvných strán. Poštová zmluva môže obsahovať aj dojednania vo vzťahu k iným činnostiam, ktoré poštový podnik poskytuje užívateľovi poštových služieb v priamej súvislosti s poskytovaním poštových služieb, najmä ak ide o činnosti súvisiace s vyberaním poštovej zásielky a vytvorením poštovej zásielky.

(3) Obsah poštovej zmluvy alebo jej časti možno určiť aj odkazom na poštové podmienky. Poštové podmienky sú v časti obsahujúcej úpravu zmluvných vzťahov a ich podrobností súčasťou poštovej zmluvy, ak poštová zmluva neurčuje inak, pričom ak poštová zmluva obsahuje dojednania odlišné od poštových podmienok, majú prednosť dojednania v poštovej zmluve.

(4) Poštová zmluva vzniká vybraním poštovej zásielky, ak nie je v poštovej zmluve určený skorší dátum jej vzniku.

(5) Práva odosielateľa z poštovej zmluvy sa premlčujú uplynutím jedného roka odo dňa nasledujúceho po dni vybrania poštovej zásielky; ak bola poštová zásielka uložená, odo dňa nasledujúceho po dni uplynutia úložnej lehoty podľa § 34 ods. 6.

K ods. 1

Slovenská platná legislatíva vrátane zákona o poštových službách, ako ani odborná literatúra neobsahujú legálnu definíciu termínu „poštová zmluva“. Zákon o poštových službách výslovne neupravuje subsidiárnu pôsobnosť iného zákona, ktorý by sa mohol pri poskytovaní poštových služieb aplikovať. Možno uvažovať o tom, či je možné použiť pri poskytovaní poštových služieb iný typ zmluvy, ktorý upravuje napríklad Obchodný zákonník alebo Občiansky zákonník.

Poštová zmluva je súkromnoprávny zmluvný typ, ktorého podstatou je zabezpečenie potreby odosielateľa, ktorá spočíva v tom, aby poštový podnik ako odborne spôsobilá osoba podľa zákona o poštových službách vykonal poštovú službu smerujúcu k dodaniu poštovej zásielky alebo poukázanej platby pre adresáta podľa poštových podmienok, ak poštová zmluva neurčuje niečo iné. Záujmom poštového podniku na uzatvorení poštovej zmluvy je dosiahnutie odmeny za poskytnutie poštových služieb dohodnutých v poštovej zmluve. Kľúčové znaky poštovej zmluvy sú vymedzené v § 26 ods. 1 prvej vete komentovaného zákona, pričom zákon dáva zmluvným stranám možnosť modifikovať poštovú zmluvu podľa vlastných skutočných potrieb a poskytovaných služieb. Charakteristickým znakom poštovej zmluvy je práve záväzok poštového podniku dodať poštovú zásielku na miesto dodania alebo poukázať platbu príslušnému adresátovi. Druhým charakteristickým znakom je jej odplatnosť, ktorá spočíva v záväzku odosielateľa uhradiť za poskytnutú poštovú službu dohodnutú cenu, ktorá je buď dohodnutá v poštovej zmluve, alebo poštová zmluva odkazuje na dokument s tarifami, resp. cenníkom.

Subjekty poštového práva na základe slobodnej vôle môžu utvárať súkromnoprávne vzťahy spočívajúce vo vzniku, zmene a zrušení uzatváraných zmlúv týkajúcich sa poskytovania poštovej služby. Každý subjekt poštového práva sa môže rozhodnúť, či uzatvorí zmluvu s daným poštovým podnikom s cieľom poskytovania poštových služieb alebo poštového platobného styku. Túto zásadu možno dedukovať z § 26 zákona o poštových službách, v ktorom sú definované podstatné náležitosti poštovej zmluvy, ako aj obsah uzatvorenej poštovej zmluvy. V tomto kontexte treba podotknúť, že samotná zmluva uzatvorená medzi subjektmi poštového práva sa nemusí nazývať „Poštová zmluva“, ale môže mať rôzne pomenovania.

Ustanovenie § 26 zákona o poštových službách má dispozitívny charakter, čo znamená, že od zákonnej úpravy sa možno odchýliť a upraviť dané vzťahy subjektov poštového práva podľa dohody subjektov, pričom postačuje tiež odkázanie na textáciu uvedenú v poštových podmienkach. Z uvedeného vyplýva, že subjekty poštového práva si slobodne môžu stanoviť obsah poštovoprávneho vzťahu. V tejto súvislosti treba doplniť, že ustanovenia zmluvy nesmú byť v rozpore s kogentnými normami vyplývajúcimi z platných právnych predpisov, či už zo zákona o poštových službách, z Obchodného zákonníka alebo vo výnimočných prípadoch aj z Občianskeho zákonníka. Ak sa aj poštová zmluva bude označovať iným pomenovaním, dôležité vždy bude posúdenie jej obsahu, z ktorého možno jednoznačne určiť, či ide o poštovú zmluvu alebo iný typ zmluvy. V súvislosti s formálnou stránkou zmlúv z aplikačnej praxe vyplýva skutočnosť, že subjekty poštového práva uzatvárajú zmluvy písomnou formou ako relevantný dôkaz uzatvorenia poštového vzťahu. Na druhej strane však platí zásada neformálnosti, tzn. že poštová zmluva nemusí mať výhradne písomnú podobu, ale môže sa tiež uzatvoriť prostredníctvom vyplnenia formulára, v ktorom sa objednáva preprava zásielky. Na subjekty poštového práva sa pritom automaticky vzťahujú poštové podmienky, ktoré sú charakteristické pre poštový podnik, a v týchto poštových podmienkach je vopred definovaný postup uzatvorenia zmluvy.

Zásada *pacta sunt servanda* sa vyznačuje predovšetkým povinnosťou subjektov poštového práva dodržiavať zmluvne dohodnuté záväzky. Ide o tzv. všeobecnú povinnosť, ktorú možno vyvodzovať z § 26 zákona o poštových službách. Z uvedeného vyplýva, že poštový podnik, ktorý sa zaviazal poskytovať na základe zmluvy poštovú službu, je povinný svoj záväzok plniť bez akýchkoľvek výhrad; v opačnom prípade by sa takéto konanie považovalo za porušenie zmluvných povinností. Obdobne zmluvná povinnosť vyplýva aj druhej zmluvnej strane, a to odosielateľovi zásielky, ktorý je povinný uhradiť poštovú sadzbu za poskytnutú poštovú službu. Zákon o poštových službách v rámci svojich ustanovení zásadu *pacta sunt servanda* výslovne neobsahuje, vzhľadom na obsah jednotlivých noriem zákona o poštových službách možno však badať jej interpretáciu a možno ju označiť za základnú zásadu poskytovania poštových služieb.

Zákon o poštových službách v § 26 ods. 1 poslednej vete taxatívne ustanovuje, aké subjekty sa považujú za zmluvné strany poštovej zmluvy. Na jednej strane ide o poštový podnik, ktorý poskytuje poštovú službu, a na druhej strane ide o odosielateľa. Práva a povinnosti zmluvných strán upravuje zákon o poštových službách, ktorý v § 7 definuje, čo sa považuje za poštový podnik. Zákon o poštových službách bližšie nešpecifikuje, či ide o poštový podnik, ktorý poskytuje poštové služby na základe všeobecného povolenia na poskytovanie poštových služieb alebo na základe udelennej poštovej licencie, a vystupuje teda v právnej pozícii poskytovateľa univerzálnej služby. Ustanovenie § 7 ods. 1 zákona o poštových službách stanovuje, že poštovým podnikom je podnikateľ, ktorý poskytuje jednu alebo viacero poštových služieb alebo poštový platobný styk podľa zákona o poštových službách. Poštový podnik je právnickou osobou, ktorá je zapísaná v obchodnom registri, pričom v predmete podnikania má uvedené poskytovanie poštových služieb. Pojem „odosielateľ“ nie je v zákone o poštových službách výslovne definovaný, zákon o poštových službách len uvádza, že odosielateľ sa považuje za užívateľa poštovej služby podľa § 2 ods. 5 tohto zákona.

V tomto smere poukazujeme na flexibilnejšiu úpravu poštových zmlúv v § 5 ods. 1 českého zákona o poštových službách, ktorý výslovne stanovuje, že „*poštovní smlouvou se provozovatel zavazuje odesílateli, že dodá poštovní zásilku nebo peněžní částku z místa poštovního podání sjednaným způsobem příjemci do místa uvedeného v adrese, a odesílatel se zavazuje, není-li sjednáno jinak, uhradit provozovateli dohodnutou cenu. Za poštovní smlouvu se považuje jakákoliv smlouva, jejímž předmětem je poskytnutí poštovní služby.*“ Z takto definovanej poštovej zmluvy vyplýva jednoznačne slobodná voľba poštového podniku určiť si, aký zmluvný typ je pre neho najvýhodnejší, a podľa neho poskytovať poštové služby v rozsahu vyplývajúcom zo zákona o poštových službách. Keďže ustanovenia slovenského zákona o poštových službách takúto možnosť priamo neupravujú, možno zákonodarcovi odporučiť, aby zakotvil do zákona o poštových službách podobnú úpravu, ako je uvedená v českom poštovom zákone, a tým jednoznačne odstránil nekonzistentnosť danej právnej úpravy.

Vzhľadom na zachovanie právnej istoty poštových podnikov zastávame názor, že by bolo logické, ak by sa poštové podniky mohli slobodne rozhodnúť, podľa akého zmluvného typu budú poskytovať poštové služby, pričom v každom prípade budú musieť spĺňať povinnosti vyplývajúce im zo zákona o poštových službách. Z poštovej praxe vyplýva, že poštové podniky majú uzatvorené rozličné druhy zmluvných typov, na základe ktorých poskytujú poštové služby. Najčastejším zmluvným typom, ktorý poštové podniky využívajú, je zasielateľská zmluva, ktorá je upravená v § 601 a nasl. Obchodného zákonníka.

V prípade, že poštová zásielka podlieha colnému konaniu, poštové podniky využívajú zmluvný typ komisionárskej zmluvy, pričom v niektorých prípadoch sa poštové podniky rozhodnú používať aj nepomenované zmluvy (§ 269 ods. 2 Obchodného zákonníka), v ktorých si upravila pojmové a obsahové náležitosti poskytovanej poštovej služby.

V tomto smere treba poukázať aj na skutočnosť, že zákon o poštových službách neustanovuje, ako postupovať pri poštových zásielkach zo zahraničia alebo do zahraničia, ktoré podliehajú colnému konaniu, a z tohto dôvodu sa vychádza z logického výkladu a subsidiárne sa použije § 577 a nasl. Obchodného zákonníka. Treba však podotknúť, že na právne vzťahy v súvislosti s prepravou zásielok v prípade cudzieho prvku sa aplikujú ustanovenia medzinárodných dohovorov⁷⁹, ktoré majú prednosť pred slovenskou legislatívou. V tomto kontexte je preto potrebné sa zamyslieť nad tým, či je možné v súlade so zákonom o poštových službách uzatvoriť odlišný typ zmluvy, ako je upravený v § 26 zákona o poštových službách. Otázka, ktorá vznikla v dôsledku chýbajúcej explicitnej zákonnej úpravy, doposiaľ nebola žiadnym spôsobom analyzovaná zo strany Úradu alebo Ministerstva dopravy a výstavby SR, ba dokonca neexistujú ani žiadne súdne rozhodnutia v tejto veci.

Poštový podnik má podľa poštovej zmluvy povinnosť poskytnúť poštové služby, ktoré zahŕňajú vybranie a distribúciu poštovej zásielky podľa § 2 ods. 1 zákona o poštových službách. Distribúciou poštovej zásielky sa rozumie spracovanie konkrétnej poštovej zásielky, pričom poštová zásielka prejde procesom triedenia, prepravy a dodania. Poštový podnik môže poskytovať aj iný rozsah poštových služieb nad zákonom stanovený všeobecný rámec poštových služieb, ak sa tak vopred dohodne s odosielateľom v poštovej zmluve, prípadne odkáže na jednotlivé ustanovenia poštových podmienok. Z praxe vyplýva, že poštové podniky ponúkajú možnosť pripoistenia poštovej zásielky, garancie dodania zásielok do určeného dňa alebo hodiny, colného konania medzinárodnej zásielky, ako aj iné dodatočné služby. Odosielateľ má podľa poštovej zmluvy povinnosť uhradiť poštovú sadzbu za poskytnuté poštové služby podľa aktuálneho a platného cenníka alebo podľa pevne stanovených cien uvedených v zmluve.

Na záver treba podotknúť, že osoba, ktorá má záujem o poskytnutie poštovej služby, je v prvom rade odosielateľ zásielky. Záujem adresáta poštovej zásielky je v tomto prípade neistý a z toho vyplýva skutočnosť, že poštová zmluva nie je zmlouvou uzatváranou v prospech tretej osoby, t. j. adresáta poštovej zásielky.

Vzor poštovej zmluvy tvorí prílohu tohto komentára (Vzor č. 8).

K ods. 2

Poštová zmluva je konsenzuálny a neformálny zmluvný typ. Ustanovenia poštovej zmluvy si môžu zmluvné strany dohodnúť na základe prejavenej vôle, na znak čoho prikladajú podpis oprávnené osoby zmluvných strán. Od jednotlivých ustanovení poštovej zmluvy sa možno odchýliť, ak sa zmluvné strany nedohodli inak. Poštová zmluva nie je predmetom medzinárodnoprávnej úpravy a bude sa uplatňovať výhradne na území SR, na ktorom sa poskytuje poštová služba. V prípade, že sa vyskytne cudzí prvok v právnom vzťahu, uplatnia sa medzinárodné dohovory vzťahujúce sa na prepravu zásielok, napr. Dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR) alebo nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom

⁷⁹ Napríklad Dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR) transponovaný prostredníctvom vyhlášky ministra zahraničných vecí č. 11/1975 Zb.

práve pre zmluvné záväzky (Rím I). Súčasné znenie zákona o poštových službách neumožňuje, aby poštová zmluva vznikla medzi dvomi poštovými podnikmi.

Zákon o poštových službách neupravuje formálnu stránku poštovej zmluvy, z čoho možno vyvodiť, že ide o neformálnu zmluvu, keďže nie je týmto zákonom predpísaná písomná forma. Vzhľadom na uvedené, poštová zmluva vznikne okamihom, keď sa poštový podnik a odosielateľ dohodnú na jej podstatných náležitostiach, ktorými je druh poštovej služby alebo platobného styku a poštová sadzba za služby. Keďže zákon o poštových službách exaktne neurčuje formálnu stránku poštovej zmluvy, poštový podnik môže poskytnúť poštové služby aj na základe ústnej formy zmluvy, napríklad na základe telefonickej objednávky alebo vyplnením objednávkového formulára uverejneného na internetovej stránke poštového podniku. Štruktúra objednávky je ponechaná na ľubovôli každého poštového podniku, musí však spĺňať minimálne podstatné náležitosti poštovej zmluvy, a to miesto dodania poštovej zásielky a dohodnutú poštovú sadzbu. Pravidelnými obsahovými náležitosťami poštovej zmluvy sú práva a povinnosti zmluvných strán, pričom zákon o poštových službách demonštratívne ustanovuje rozsah práv a povinností zmluvných strán, ktoré môžu zmluvné strany rozšíriť podľa vlastných potrieb. Ďalšími náležitosťami poštovej zmluvy môžu byť aj iné skutočnosti, ako napríklad dohodnutý konkrétny čas dodania poštovej zásielky, poistenie poštovej zásielky, vybrané dohodnuté dobierkovej sumy od adresáta poštovej zásielky, zasielanie pravidelného reportu o stavoch poštových zásielok, e-mailové avízo, SMS avízo, prístup k aplikácii Track & Trace a iné.

Zákonnými povinnosťami poštového podniku sú najmä:

- a) povinnosť dodať poštové zásielky a poukázané platby s vynaložením odbornej starostlivosti, v dohodnutej lehote a dohodnutým spôsobom podľa poštových podmienok,
- b) povinnosť vydať odosielateľovi potvrdenie o podaní a výsledku poštovej zásielky (tzn. či zásielka bola dodaná alebo nebola dodaná),
- c) povinnosť uchovávať doklady a viesť prehľadnú a systematickú evidenciu údajov o poskytnutej poštovej službe alebo o platobnom styku v zákonom stanovenej trojročnej lehote, a
- d) iné povinnosti vyplývajúce z § 32 ods. 2 zákona o poštových službách.

Povinnosti na strane odosielateľa zahŕňajú povinnosť označiť poštovú zásielku podľa poštových podmienok, povinnosť použiť na poštovú zásielku vhodný obal na prepravu podľa dohodnutých poštových podmienok a v neposlednom rade povinnosť uhradiť za poskytnuté poštové služby dohodnuté poštové sadzby podľa príslušnej tarify.

Poštový podnik je povinný poskytovať poštové služby s náležitou odbornou starostlivosťou, pričom má právo odmietnuť uzatvorenie poštovej zmluvy za predpokladu, že poštová zmluva, resp. objednávka je v rozpore s jeho oprávnenými záujmami, porušuje právne predpisy alebo je v rozpore s dobrými mravmi. V takom prípade má poštový podnik právo upozorniť odosielateľa v rámci svojej prevenčnej povinnosti na nesprávnosť, resp. nesúlad jeho objednávky so zákonom, pričom poštový podnik môže odmietnuť uzatvorenie poštovej zmluvy a neposkytnúť poštové služby, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi a jeho obchodnými zvyklosťami.

Významný determinant poštovej zmluvy spočíva v jej odplatnosti, čo znamená, že poštová zmluva sa vyznačuje odplatným charakterom, resp. zákonom stanovenou povinnosťou odosielateľa uhradiť poštovému podniku dohodnutú cenu vyplývajúcu z uzatvorenej poštovej zmluvy alebo podľa tarify poštového podniku. Zákon o poštových službách neuvádza lehotu na uhradenie poštovej sadzby za dodanie poštovej zásielky adresátovi.

Platobné podmienky úhrady poštových sadziieb sú predmetom dohody medzi zmluvnými stranami, pričom cena a náklady spojené s dodaním poštovej zásielky sú splatné bez zbytočného odkladu po tom, ako poštový podnik poskytol poštové služby. V tomto prípade je charakteristická dispozitívnosť právnej úpravy, kedy môže byť splatnosť podmienená rozličnými skutočnosťami, napríklad odovzdaním poštovej zásielky na pošte pri priehradke alebo uskutočnením dodania poštovej zásielky a pod. Odosielateľ uhrádza cenu za dodanie poštovej zásielky väčšinou pri samotnom vybraní poštovej zásielky poštovým podnikom (alebo napr. v prípade zmluvného odosielateľa, ktorý pravidelne zasiela poštové zásielky, je dohodnutá splatnosť na faktúre vystavenej poštovým podnikom).

K ods. 3

V príslušnom odseku je zakotvené obchodné pravidlo, ktoré umožňuje určiť obsah poštovej zmluvy alebo jej časti odkazujúc na poštové podmienky, ktoré sa zmluvné strany zaväzujú dodržiavať počas trvania zmluvného vzťahu. Z aplikačnej praxe vyplýva, že poštové podmienky a tarifa sú neoddeliteľnou súčasťou každej uzatváraanej poštovej zmluvy. Tieto poštové podmienky majú poštové podniky uverejnené na internetovej stránke, aby sa s nimi mohli užívatelia poštovej služby oboznámiť ešte pred uzatváraním poštovej zmluvy a aby boli riadne oboznámení s obsahom poštových podmienok, čo vyplýva zo zásady transparentnosti. Zároveň treba podotknúť, že zmluvné strany si môžu v poštovej zmluve dohodnúť zmluvnú úpravu odlišnú od poštových podmienok, a v takom prípade budú mať individuálne ustanovenia poštovej zmluvy vždy prednosť pred poštovými podmienkami, s čím obe zmluvné strany výslovne súhlasia.

V tomto prípade možno poukázať na interpretačné pravidlo, ktoré je ustanovené v Obchodnom zákonníku, konkrétne v § 273 a nasl., ktoré poukazujú na skutočnosť, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Neoddeliteľnou súčasťou poštovej zmluvy sú práve poštové podmienky, resp. obchodné podmienky podľa Obchodného zákonníka, ktoré tvoria časť obsahu poštovej zmluvy, a podpisom poštovej zmluvy si je odosielateľ vedomý ich obsahu a zaväzuje sa ich v plnom rozsahu dodržiavať. V poštovej zmluve sa uvádza informácia, že poštové podmienky môže poštový podnik aktualizovať vzhľadom na aktuálnu situáciu na trhu a o tejto skutočnosti je povinný informovať odosielateľa. Obdobne sa v poštovej zmluve nachádza informácia, že aktuálne znenie poštových podmienok je uverejnené na internetovej stránke poštového podniku, a tým má odosielateľ neobmedzený prístup k týmto poštovým podmienkam a nemôže sa zbaviť zodpovednosti za to, že sa s nimi riadne a včas neoboznámil.

K ods. 4

Podľa prvej časti vety § 26 ods. 4 zákona o poštových službách za deň vzniku poštovej zmluvy sa považuje deň vybraní poštovej zásielky. Druhá časť vety v odseku 4 určuje dispozitívnosť právnej úpravy, ktorá spočíva v tom, že zmluvné strany si môžu pri uzatváraní poštovej zmluvy dohodnúť aj iný dátum, odkedy bude poštová zmluva platná a účinná pre obe zmluvné strany. Z praxe vyplýva, že zmluvné strany sa najprv dohodnú v poštovej zmluve na poštových a obchodných podmienkach, ktoré budú pre zmluvné strany záväzné, pričom dátum uzatvorenia poštovej zmluvy je skorší ako deň vybraní poštovej zásielky. Po platnom uzatvorení zmluvného vzťahu zvyčajne nastane

dohodnuté vybranie a následne dodanie poštovej zásielky podľa vopred dohodnutých zmluvných podmienok. V niektorých prípadoch ešte pred samotným uzatvorením poštovej zmluvy môže vzniknúť tzv. pilotná (testovacia) verzia dodania poštových zásielok, na základe ktorej sa upravujú poštové podmienky podľa skutočného stavu dodávania poštových zásielok adresátom.

K ods. 5

V § 26 ods. 5 komentovaného zákona je upravené premlčanie práv odosielateľa, ktoré mu vyplývajú z poštovej zmluvy. Práva vyplývajúce z poštovej zmluvy sa podľa zákona o poštových službách premlčujú uplynutím jedného roka odo dňa nasledujúceho po dni vybraní poštovej zásielky. Právami z poštovej zmluvy sa rozumejú akékoľvek práva v súvislosti s poskytovaním poštovej služby vrátane nárokov na náhradu škody spôsobenej stratou, poškodením alebo úbytkom obsahu poštovej zásielky zo strany poštového podniku. Medzi uvedené práva patrí tiež napríklad právo na dodanie poštovej zásielky podľa dohodnutých podmienok, právo disponovať s poštovou zásielkou, právo na vybranie doberkovej sumy, právo na výťažok z predaja poštovej zásielky a pod.

Pozoruhodná je v tomto prípade skutočnosť, že tento odsek upravuje premlčanie uplynutím jedného roka, pričom ak bola poštová zásielka uložená u poštového podniku, súběžne odkazuje na úložnú lehotu poštovej zásielky v § 34 ods. 6 zákona o poštových službách. Ustanovenie § 34 ods. 6 upravuje odlišné doby úložnej lehoty, a to tri mesiace, ak ide o poštovú zásielku, ktorá nie je zapísaná, šesť mesiacov, ak ide o zapísanú poštovú zásielku, a tri roky, ak ide o poštový poukaz.

Treba poukázať na to, že premlčacia lehota vyplýva aj z medzinárodných predpisov, napr. zo Svetového poštového dohovoru podľa článku 23 ods. 2.7, v ktorom je uvedené, že poštové podniky nezodpovedajú za reklamáciu v prípade, ak odosielateľ nereklamoval poštovú zásielku v lehote do šiestich mesiacov odo dňa nasledujúceho po dni jej vybraní.

§ 27

Poštové podmienky

(1) Poštové podmienky obsahujú v medziach tohto zákona najmä

- a) rozsah poskytovaných poštových služieb,**
- b) podmienky poskytovania poštového platobného styku, ak poštový podnik poskytuje poštový platobný styk,**
- c) podrobnosti o podmienkach uzavretia poštovej zmluvy, najmä spôsoby vybraní a dodania poštových zásielok a druhy poštových zásielok a ich hmotnostné a veľkostné limity, ktoré sú predmetom poštovej služby, a veci vylúčené z vybraní a distribúcie,**
- d) podrobnosti o vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán poštovej zmluvy,**
- e) úpravu rozsahu zodpovednosti za škodu poštového podniku pri nedodržíaní podmienok podľa tohto zákona a poštovej zmluvy a spôsoby uplatňovania nárokov zo zodpovednosti za škodu,**
- f) reklamačný poriadok a**
- g) spôsob označovania poštových zásielok.**